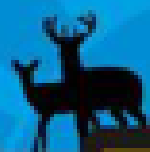

UPROSTŘED LESŮ, LUK A STRÁNÍ

BYLA BOČVÍK

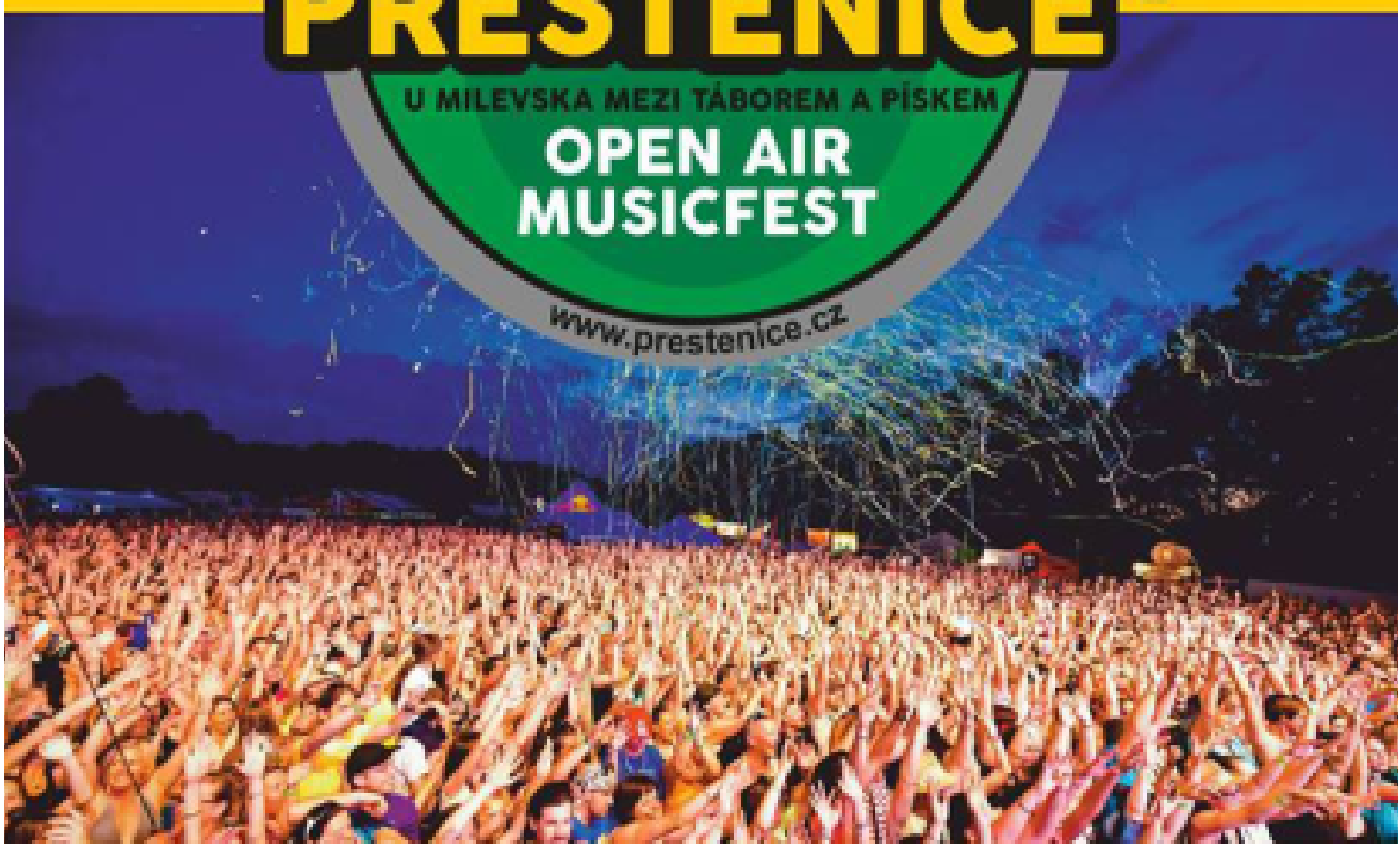
PŘEŠTĚNICE

 facebook.com/prestenice

U MILEVSKA MEZI TÁBOREM A PÍSKEM

OPEN AIR MUSICFEST

www.prestenice.cz

FESTIVALOVÝ
VEČÍREK
ČTVRTEK 29.6.

PÁTEK

30.6.

RYBIČKY48 SEBASTIAN

MANDRAGE JELEN SLZA

SABINA IMODIUM PRAGUE CONSPIRACY

FAST FOOD ORCHESTRA a další

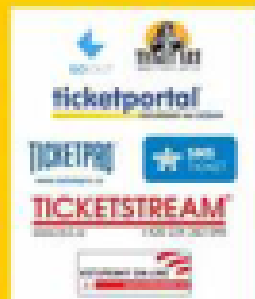
1.7.

SOBOTA

HARLEJ ŠKWOR CITRON

ZAKÁZANÝ OVOCE KAMIL STŘIHAVKA LEADERS

TRAUTENBERK ALKEHOL HENTAI CORPORATION

Český ústřední úřad

DOPROVODNÝ PROGRAM PRO DĚTI | DIVADELNÍ A TANEČNÍ PŘEDSTAVENÍ | EXHIBICE BIKERŮ | STANOVÁNÍ

OBSAH

AKTUALITY...	...4
ROZHOVOR o soutěžním minifilmu v NJ6
MATURITNÍ PLESY...	...8
TEMEŠVÁR...	...11
VÝBĚR notebooku...	...16
SOUTĚŽ školních časopisů v ČB...	...18
NATÁČENÍ reklamy pro školu...	...19
UDÁLOSTI ze školy...	...21
PÁR slov na závěr...	...25

Úvod

Než jsme se stihli ve škole letos rozkoukat, tak už je další rok u konce. Nyní nás už čekají jen samé „dobré“ věci a dva měsíce plné teplých letních dnů, dovolené u moře, v přírodě, či jen tak strávené s kamarády.

Možná si někteří z vás všimli, že časopis nějak ze školních tříd zmizel a od Vánoc se ještě neobjevil. Ano, jedno číslo jsme sice vynechali, ale nebylo to tím, že bychom neměli o čem psát nebo se nic nedělo. Zkrátka přišly maturity, týdny sezení nad skripty (dobře, učení zabralo asi 4 dny, ale vypracovat přípravy trvalo věčnost) a na nějakou organizaci a vytváření časopisu zkrátka nebylo ani pomyslení.

Ale nezoufejte. V letošním konci roku jsme kvůli těmto událostem zavedli změnu a do jednoho čísla časopisu jsme zkrátka nacpali dvě. Sice se toho za 4 měsíce událo hodně a u některých článků budeme spíše vzpomínat, ale i tak vás o nic neošidíme.

Takže ve dvakrát tak nabitém vydání časopisu se můžete ohlédnout za letošními průmyslováckými maturitními plesy, které se opravdu povedly. Ještě aby ne, když jejich organizace není nic jednoduchého. Dále se podíváme na rozhovor se začínajícím režisérem Jakubem Pavelkou z B1.I, který se se svými spolužáky zúčastnil soutěže o krátký film na téma „Co je české, to je hezké“ s německým komentářem. Nechybí ani tradiční fotoreportáž z Temešváru, kam studenti z naší školy jezdí pravidelně každým rokem. A aby těch článků nebylo málo, přidali jsme vyjádření a ukázkou toho, jak ve skutečnosti probíhá krajské kolo SOČ. A věřte, budete zaskočení.

Na závěr snad už jen zmíním, že své si zde najdou i ti, kteří se právě rozhodují pro koupi nového notebooku, konkrétně Macbooku, a ukážeme vám několik fotografií z právě připravované reklamy pro naši školu.

A samozřejmě se musíme pochlubit výborným 2. místem, které jsme s naším časopisem obsadili v krajské soutěži školních časopisů v Českých Budějovicích.

Za celou redakci vám přejeme příjemné čtení.

AKTUALITY

- 27. 2. – 10. 3. – odborná praxe A2.E
- 13. 3. – 24. 3. – odborná praxe B2.I
- 27. 3. – 7. 4. – odborná praxe C2.E
- 3. – 7. 4. – Jarní škola mladých autorů Temešvár – ČVUT
- 4. 4. – výuka ANJ za přítomnosti rodilého mluvčího
- 5. 4. – školní kolo soutěže SOČ
- 7. 4. – Náboj Praha – mezinárodní týmová soutěž v MAT
- 7. 4. – exkurze do tiskárny V. M. Press – B4.I
- 7. 4. – schůzky s rodiči od 15,30, B1.I od 16,00
- 11. 4. – Krajské kolo matematické olympiády v ČB
- 11. 4. – maturitní zkouška – písemná práce z ČJ
- 12. 4. – čtvrté ročníky – den volna před MZ
- 12. 4. – 1. termín přijímacích zkoušek na SPŠ
- 13. 4. – velikonoční prázdniny
- 19. 4. – 2. termín přijímacích zkoušek na SPŠ
- 19. 4. – krajské kolo Fyzikální olympiády
- 21. 4. – JETE – C2.E
- 21. 4. – soutěž v programování v ČB
- 21. 4. – exkurze do Jaderné elektrárny Temelín – C2.E
- 28. 4. – krajské kolo soutěže školních časopisů v ČB
- 3. 5. – maturitní zkoušky – MA, AJ, ČJ
- 8. 5. – 19. 5. – odborná praxe A3.E

AKTUALITY

10. 5. – besedy s Mgr. Davidem Hanouskem na téma Ochrana spotřebitele – spotřebitelská práva – 2. ročníky
15. 5. – 18. 5. – ústní maturitní zkoušky – A4.E
19. 5. – A2.E – beseda na téma Právní odpovědnost mladistvých
22. 5. – 25. 5. – ústní maturitní zkoušky – B4.I
22. 5. – 24. 5. – ústní maturitní zkoušky – C4.E
22. 5. – 2. 6. – odborná praxe C3.E
2. 6. – předání maturitních vysvědčení novým absolventům školy ve Sv. Trojici – A4.E, B4.I, C4.E
3. 6. – návštěva školy bývalými absolventy, kteří maturovali před padesáti lety – tedy v roce 1967
5. 6. – 16. 6. – odborná praxe B3.I
5. – 9. 6. – sportovně turistický kurz na Štědróníně C2.E
6. 6. – přednáška pro žáky třídy A2.E a C3.E se zástupcem firmy Kovosvit
7. 6. – setkání úspěšných žáků se starostkou ve Sv. Trojici
7. 6. – setkání s rodiči budoucích žáků školy – Ing. Kulanda (A1.E), Ing. Mgr. Široký (B1.I) a Mgr. Novotná (C1.E)
12. – 16. 6. – sportovně turistický kurz na Štědróníně B2.I
19. – 23. 6. – sportovně turistický kurz na Štědróníně A2.E

WEIHNACHTSGESCHENK

Rozhovor o soutěžním německém minifilmu

Koncem listopadu loňského roku vyhlásil Spolek germanistů a učitelů němčiny, zkráceně SGUN, soutěž o nejlepší čtyři minuty dlouhé video v německém jazyce. Soutěže se mohli zúčastnit studenti základních a středních škol z celé České republiky.

Když jsme se o tomto projektu ihned dozvěděli, nezaháleli jsme a tuto příležitost využili.

Jakub Pavelka a Pavel Štěpánek, studenti prvního ročníku, se rozhodli soutěže zúčastnit a za pár dnů měli scénář filmu s názvem Weihnachtsgeschenk, česky vánoční dárek. Během hodin německého jazyka byl dokončen překlad scénáře do němčiny a v polovině ledna se vyrazilo do terénu natáčet.

Hned první den bohužel počasí nebylo moc příznivé, a tak bylo natáčení odloženo na příští týden.

O natáčení celého filmu jsme si připravili krátký rozhovor s Jakubem Pavelkou z B1.I, který se zhostil role režiséra, kameramana a scénáristy. Nechybí ani pár vtipných fotografií z natáčení.

O čem vlastně byl tento film?

Film vypráví o bohatém úředníkovi, který přijíždí z Německa koupit manželce dárek pod stromeček. Společně s realitním makléřem vybírají dárek z píseckých památek a nakonec je úředník velmi nadšený. Vše dobře dopadne.

Jak jsi přišel na téma filmu?

To jsme tak s Pavlem přemýšleli, o čem by film mohl být. A pak mě napadla úplná blbost, kterou jsem pak pečlivě promyslel, a scénář byl na světě. Mělo to být naučné a vtipné a to se myslím povedlo.

Co říkáš na počasí první den natáčení?

To bylo peklo. Potvrdí vám to každý ze štábu. Natáčeli jsme v zimě a počasí nás

pěkně zkoušelo. Nakonec se záběry pořízené první den ani nedaly použít. Sněžilo a foukal silný vítr. Vyčerpaní jsme si zašli dát alespoň teplý čaj.

Jak natáčení pokračovalo následující týden?

To už bylo lepší. Zima byla ale pořád. Pro nás všechny byl celý proces velmi náročný a byli jsme hodně vyčerpaní. Zatímco já promýšlel natáčecí plán, herci se museli učit německé texty, což určitě nebylo lehké.

A co prostředí a prostory, které byly využity pro natáčení?

Původně měla být úvodní scéna točena v exteriéru. Tedy venku. Ovšem vzhledem k podmínkám jsme se rozhodli přesunout scénu do restaurace. Vše se muselo nejdříve domluvit. Dostali jsme úžasné prostory a dali jsme si i dobrou kávu.

Jak se ti pracovalo s tvými spolužáky a učitelským dozorem paní Jindřišky Chudáčkové a paní Jaroslavy Trtkové?

Měl jsem k dispozici úžasný štáb. Všichni byli ochotní a uměli své texty. To jsem byl velmi překvapen. Ovšem

z pedagogického dozoru jsem měl trochu trému. Ale byl jsem za něj velmi rád.

Jak jste si rozdělili tvůrčí a herecké role?

Ze začátku byl problém sehnat herce. Rozhodl jsem se pro Pavla Štěpánka a Matyáše Havla. Jsou to velmi chytrí lidé, a tak jsem doufal, že nebudou mít problém naučit se text. Kameru a režii jsem si se svou skromností dělal sám. Zvuk nám nahrávala paní

Trtková a maskérkou byla Aneta Vitálošová. A také nesmím zapomenout na klapku. To vám, pane reportére, celkem šlo.

Jak hodnotíte výsledek vašeho snažení?

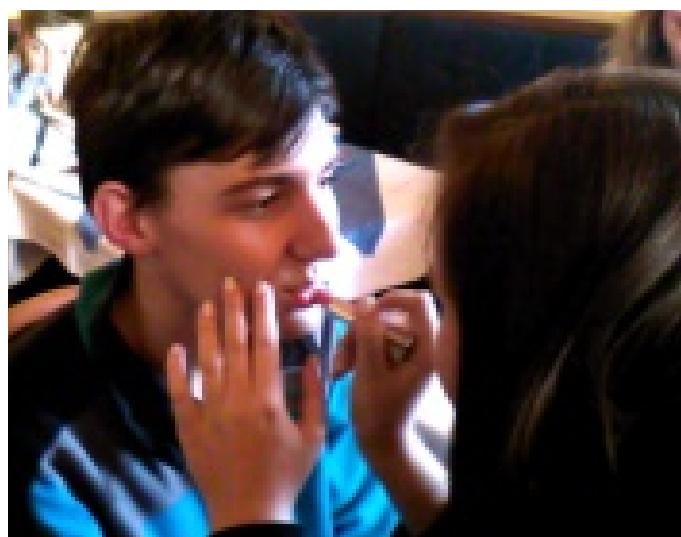
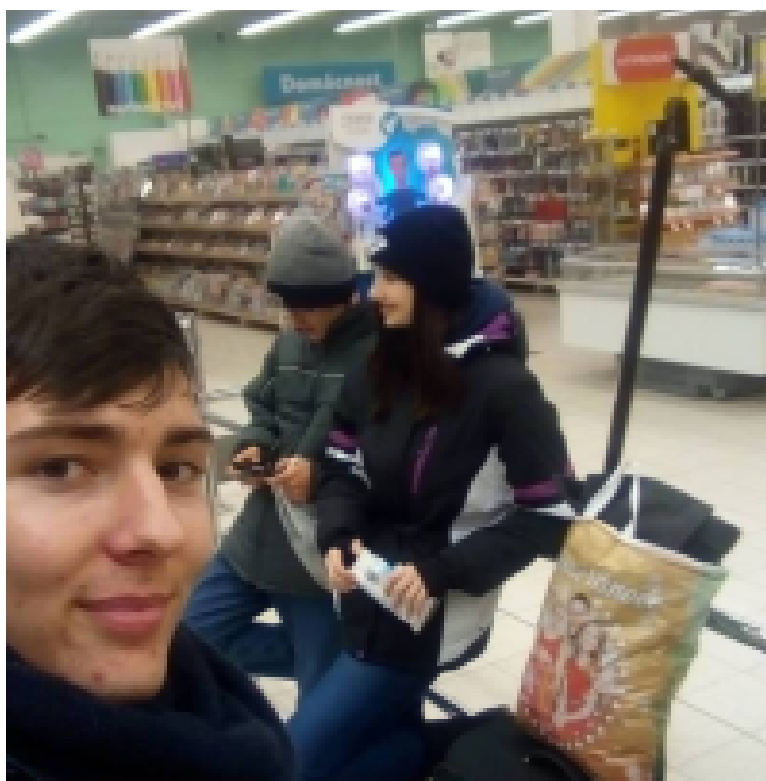
Já jsem na sebe velmi přísný. Na všem, co vytvořím, vidím tolik chyb. Ale právě to mě žene dál. S každým filmem se učím. Na to, v jakých jsme točili podmínkách, je výsledek velmi dobrý.

Na kterém místě jste se umístili?

Na desátém. Zajímalo by mě vyjádření poroty. Toho se ovšem nedočkám.

Máš pro čtenáře Průmkařin a studenty naší školy nějakou radu?

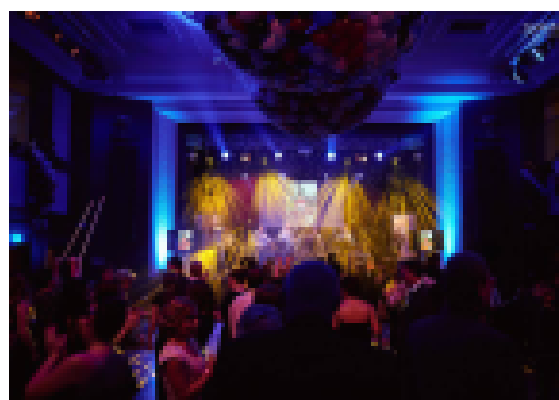
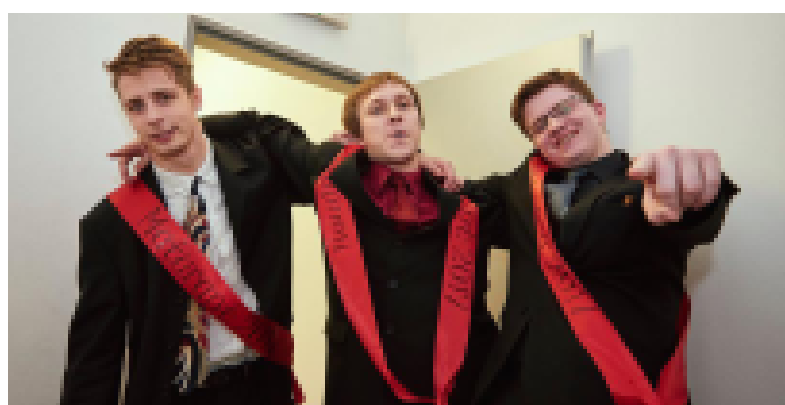
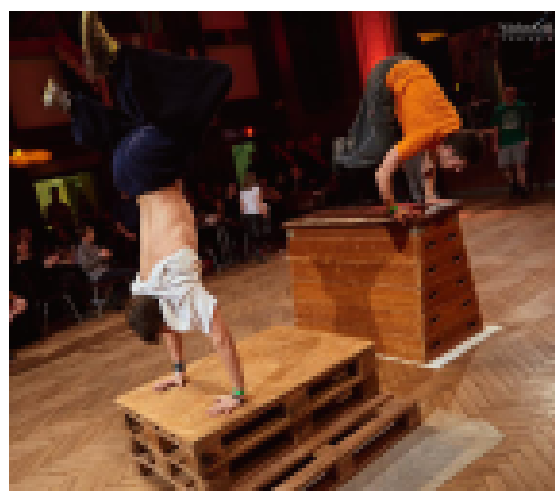
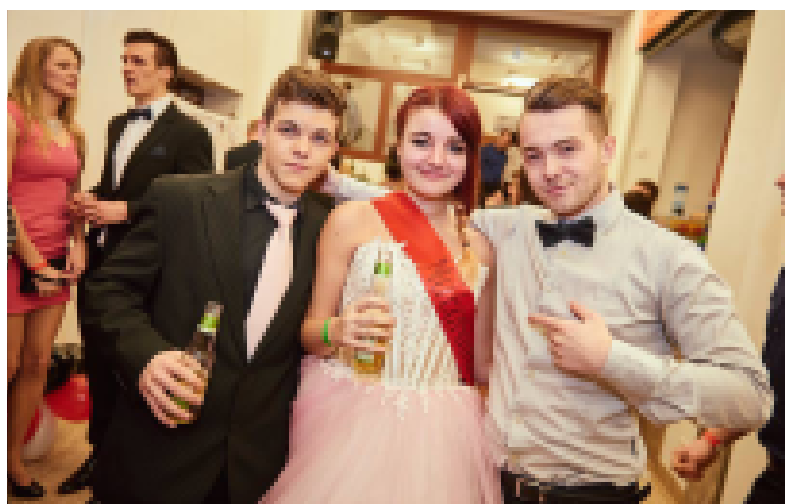
Pokud máte nějaký vytoužený sen, nebojte se za ním jít. Ať vám každý říká, co chce. Poslouchejte sami sebe a bojujte! Vyplatí se to.

Maturitní ples A4.E

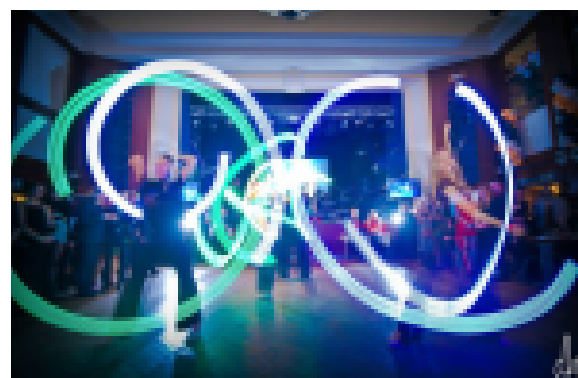
Téma: Horor
Datum: 27. 1. 2017
Třídní učitel:
Ing. Michal Burger
Moderátorka:
Nikola Šedinová

Maturitní ples B4.I

Téma: Útěk z vězení
Datum: 10. 2. 2017
Třídní učitel:
Ing. Mgr. Miroslav Široký
Moderátor:
David Kajtman

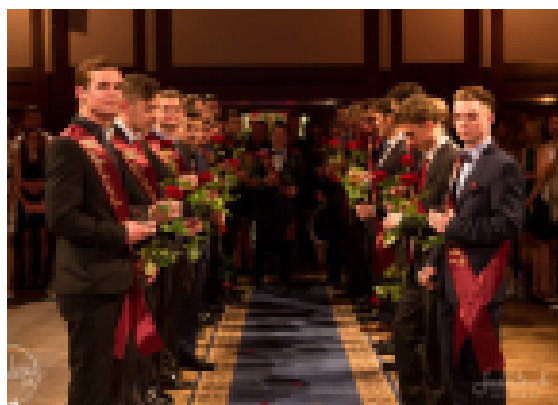
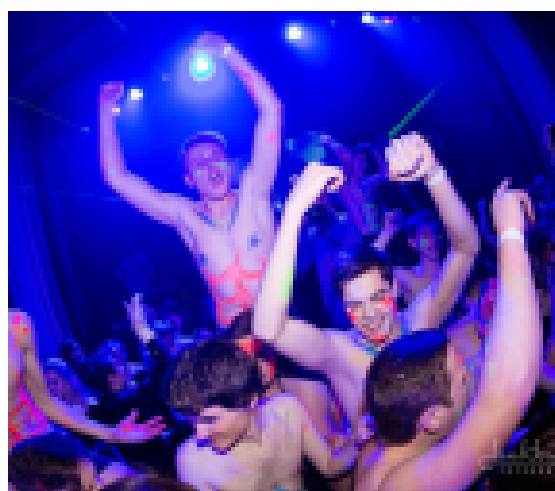
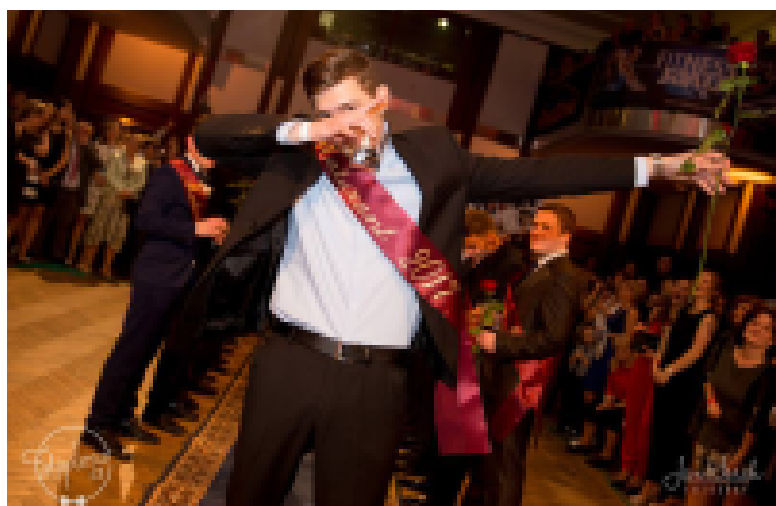
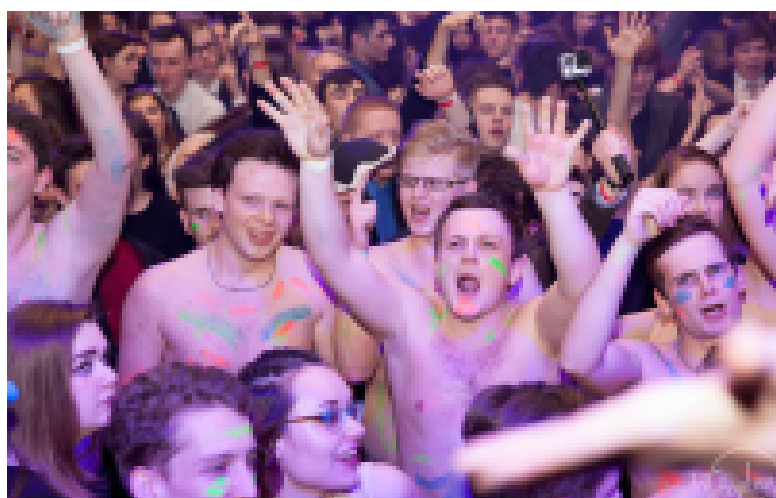

Všechny použité fotografie jsou dílem Dominika Kučery. <http://www.dominikkucera.com/>

Maturitní ples C4.E

Téma: Středověk
Datum: 6. 1. 2017
Třídní učitelka:
Mgr. Václava Novotná
Moderátor: Miloš Knor

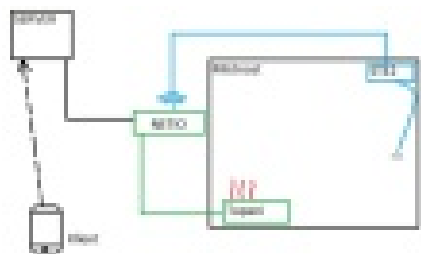

SOČ

a jak opravdu probíhá krajské kolo

Není to zase tak dávno, co jsem měla možnost zúčastnit se krajského kola Středoškolské odborné činnosti, které se zaměřuje a hodnotí nejlepší práce z různých škol v několika možných oborech, od matematiky, po chemii, geologii a elektrotechniku.

Jako zkušenost mi to přijde jistě zajímavé, už jen z hlediska, že se mi podařilo z desítky velmi dobrých maturitních projektů dostat až sem. Ovšem již od toho dne mi vrtá hlavou systém, jakým jsou práce pravděpodobně hodnoceny.

Úlohy se zásuvkou NETIO4ALL

Vezmu vše popořadě. Z oboru informatiky se nás sešlo opravdu hodně a vypadalo to, že souboj kvalitních projektů bude velice napjatý, skoro až nerozhodný. Ovšem zaměřím-li se na konkrétní práce, se kterými žáci přišli, byly to tyto:

Jako první se představila trojice chlapců, kteří pro strakonickou nemocnici

vytvořili 3D model celého jejího obrovského areálu. A kdyby jen to. Na webu je možné si tento plánek rozkliknout, zvolit jednu ze staveb, ke které se napíše, o jakou část se jedná, a následně se nám ukáže samotná budova. Po kliknutí na její patro nebo část se vypíše, jaká oddělení, lůžka a všechno možné se zde nachází. Práce byla velice pečlivě vypracována v Inventoru a nechyběly ani modely stromů a označení, kde se přesně každý nachází.

Tak se tak dívám a říkám si, že na to, že tento model dělali sami od sebe a nevedla jek tomu žádná maturita nebo povinnost, jejich práce byla při nejmenším obrovským přínosem pro návštěvníky strakonické nemocnice.

A co na to porota? A proč nejde mít toto na telefonu, co je na tom z oboru informatiky, proč to není v oboru stavebnictví?

Nevím jak ostatní, ale práce v Inventoru patří do IT zcela běžně, optimalizovat takto složitý projekt na webové stránky také není jednoduché a cpát to ještě na telefony? Ano, na mobilu by to bylo v danou chvíli

prospěšnější, ale hodně štěstí, komu by se na něm něco takového vůbec načetlo.

Realizace přípravku pro měření vlastní indukčnosti a vzájemné indukčnosti

Dalším projektem byl spolužákův evidenční systém. Vskutku velice propracované, kdy každý zaměstnanec má svou kartičku a pípá si s ní příchody do firmy a následně je potvrdí svým otiskem prstu. Databáze byla dále rozdělena tak, že se lidé evidovali podle toho, zda se jednalo o vedení, zaměstnance nebo návštěvu. Pro představu něco jako je systém čipování u nás na škole, jen s kartami místo čipů.

A co na to porota? Proč to neumí i odchody a zda byla práce odzkoušena i v praxi? Podle jejich uvážení (a následného hodnocení)

projekt asi dojem neudělal. Nehledě na fakt, že odchody nebyly udělány proto, že nebyly pro maturitní práci vyžadovány.

Ihned na porovnání tedy musím uvést dalšího soutěžícího z nejmenované školy COP, který vytvářel taktéž jednu databázi. Dělal ji velice složitě, byly vidět jasné nedostatky a vše dlouho trvalo. A jedinou věcí, co tato databáze uměla, bylo předvyplnit políčka

Regulace otáček 3f asynchronního motoru

podle našeho výběru na certifikátech, které se na jejich škole tiskly v minimálním, ale opravdu v minimálním počtu. Nic víc to prostě neumělo. A tohle má vyhrát první místo?! No, možná to bude také tím, že (nejspíše) vedoucí jeho práce seděla v porotě. Už jen z tohoto důvodu bych do poroty nedávala lidi, kteří mají cokoliv společného s jakoukoliv soutěžní prací, byť by se jednalo

i o obyčejnou učitelku ze školy, která v ní sedí. Někdy je to na škodu a ostatní účastníci, když vidí, jaké byly výsledkové rozdíly v pracích a vyhraje ta... řekněme horší a méně prospěšnější pro opravdové využití, můžou nabývat jistého podezření. Ano, můžete si říct, vždyť od nás tam byl také pan Havlan a náš kluk vyhrál první místo! Věřte mi nebo ne, „ten kluk“ měl práci na úrovni a jednoznačně měl podporu i od všech ostatních porotců a vzhledem k účasti bylo jasné, že on na výhru má.

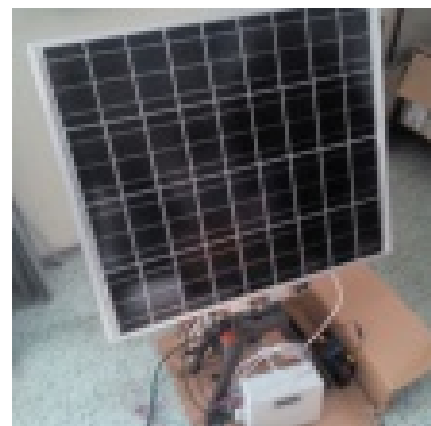
Nebudu tady samozřejmě vypisovat všechny práce, ale jen ty, co mi dokázaly utkvět svým způsobem v paměti.

Dalším soutěžícím byl chlapec končící devátou třídu na základní škole. Na STŘEDOŠKOLSKÉ soutěži byl kluk ze ZÁKLADNÍ školy. Nic proti němu, na svůj věk předvedl skvělou práci v podobě výukového pexesa, které si člověk nebo učitel může vytvořit a přizpůsobit pro svůj vlastní předmět, který učí.

A tento kluk vyhrál druhé místo. Druhé místo, kdy pexeso v HTML, možná i lehce zkopírované z jiných zdrojů, dokázalo porazit databázi, která má zabezpečit vstupy do celé firmy, a model areálu nemocnice, který byl RUČNĚ modelován okénko po okénku podle vlastních fotografií na milimetr

přesně. Jen tím chci říct, že ve svém věku je chlapec možná šikovný, ale není fér srovnávat jeho výtvor s výtvyry na trošku jiné úrovni.

Hned na to pak přišel další kluk se svou hrou, tentokrát již ze střední školy. Jednalo se o jednoduchou klikačku, kdy se náhodně vybírají otázky a hráč má omezený čas na ně odpovědět, potom odpovídá druhý a střídají se. Ano, na jeho znalosti možná hezká hra, možná stejná jako tucet dalších, ale to nevadí. I její nedostatky by nevadily. Ale po vyslovení C Sharp jako /Cééésharp/ ne /si: ša:p/ a XML přečteno jako XLM jsem se styděla i já, a to programátor nejsem ani náhodou.

Chytrý solární panel

A jako poslední přišel na řadu hoch, který si na dálku zapůjčil robota z ČVUT majícího za úkol rozpoznávat barvu míčků. Rovnice měl vypracované krásně, ovšem když se nakonec došlo k závěru, že robot nepozná, zda se jedná o míček nebo krychli, zase mi začalo být trošku úzko. Ještě že nám dali aspoň bagety.

A na závěr si dovolím můj vlastní projekt. Dělal jsem film, pojednávající o hrozbách a nebezpečí na internetu, které nám hrozí, pokud se pokoušíme nabourat do nějaké sítě či systému.

	1. úroveň	2. úroveň	3. úroveň	4. úroveň
Bezpečnostní politika	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno
Bezpečnostní opatření	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno
Bezpečnostní opatření - fyzická	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno
Bezpečnostní opatření - technická	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno
Bezpečnostní opatření - organizační	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno
Bezpečnostní opatření - lidská	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno
Bezpečnostní opatření - právní	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno
Bezpečnostní opatření - ekonomická	vypracováno	vypracováno	vypracováno	vypracováno

ICT bezpečnostní politika

A co mi na něj řekli? Proč je tohle v oboru informatiky, když ve filmu není o informatice absolutně nic.

Jako „sorry jako“, ale když dělám na oboru informačních technologií film o hrozbách na internetu, tak tam nic z informatiky není? Ani trošičku? A no a co, že se střih a úpravu videa a zvuku učíme na škole, tohle sem přeci nepatří. A odpověď, kam jinam bych se zde měla zařadit, když ne sem, jsem nedostala. Zasloužené poslední místo, protože sem nepatřím, jako půlka dalších výtvorů, které zde byly (jo, u některých to tak vypadalo víc než u mě).

A jak dopadlo závěrečné hodnocení? Já – poslední, co tady přece vlastně dělám vůbec. Kluk, co na projektu spolupracoval s firmou a dělal v PLC řízení topení v domě – 8. místo (protože to bylo v otcově firmě, tak to musel dělat místo něj přeci otec). Filip s databází

o zabezpečení vstupu do firmy – 7. místo. Kluci s 3D funkčním modelem nemocnice 5. nebo 6. místo.

A počkejme si na naše favority, na které jsme si na chodbě při čekání na výsledky dovolili i vsadit už jen podle zde přítomných porotců. A nebudete mi opět věřit, ale trefili jsme se téměř naprosto přesně. Náhoda? Já myslím, že ne.

Čtvrté místo obsadil robot, co místo míčeků rozpozná vlastně všechno. Třetí místo kluk se hrou s otázkami a hned před ním chlapec s pexesem. (Co se naší sázky týče, bylo to první místo pexeso, druhé COP databáze a třetí robot). A první místo samozřejmě

Řízení procesu

databázista z nejmenované školy, jehož databázi bych rozhodně nedala jako ten nejlepší projekt. Půlka ostatních byla daleko lepší, ale asi nemá cenu řešit, jak se hodnotilo. Stačily náznaky porotkyně z jeho školy při vyhlášení výsledků a hned nám bylo jasno, jak to celé dopadne.

Inu, dám vám radu. Pokud vám to za těch pár stovek stojí, které máte za účast a bagetu k tomu, jed'te. Pokud nechcete hledat půl hodiny po Budějovicích místo na stání a nakonec to budete muset nechat u Lidlu s parkováním za 30 korun na hodinu, vyklašte se na to. Zkušenost je to určitě výborná, ale jestli váš výtvor není úplně top a naprosto originální, nechte si uznání sami pro sebe. Když jsem viděla, co jsem viděla, tak si nejsem vůbec jistá, podle čeho porota hodnotí. Zasloužili si postoupit lepší, jejichž práce je i nadále prospěšná a užitečná.

A abyste si nemysleli, že celá SOČ se odehrává v tomto duchu a snažím se ji záměrně pomluvit a shodit, zkuste se přihlásit aspoň do školního kola. Není to zbytečné a pokud máte co předvést nebo představit za výrobek, určitě se přihlastě. Zde se vám dostane nejen příležitosti vyzkoušet si hovořit před lidmi a obhájit svůj výtvor, ale také se nemusíte bát, že by vás zde hodnotil někdo špatně nebo neprávem. Buďte si jisti, že naši učitelé umí ocenit opravdu ty nejlepší. A nejen to. I když nevyhrajete, dost často do dalšího kola dostane i nápad, který sice není proveden úplně nejlépe, ale je originální, zajímavý a má smysl s ním bojovat v krajském kole. Ale to se pak vraťte na začátek tohoto článku.

TEMEŠVÁR

Fotoreportáž

Žáci SPŠ a VOŠ Písek se zúčastnili už pátým rokem Jarní školy mladých autorů. Akci pořádá katedra fyziky Fakulty elektrotechnické (FEL) ČVUT v Praze a letos projekt proběhl od pondělí 3. do pátku 7. dubna. Všechny přednášky Jarní školy mladých autorů směřovaly k teorii odborné publicistiky. Studenti se naučili pracovat s programem LaTeX a ovládat audio a video zpracování. Přednášky o typografii daly možnost proniknout studentům středních škol do tajů psaní odborných článků se závěrečnou prezentací práce na kolokviu, tak jako na vysoké škole. Akce se koná pravidelně v Temešváru a letošního ročníku se zúčastnilo deset žáků ze SPŠ Písek, která je fakultní školou FEL.

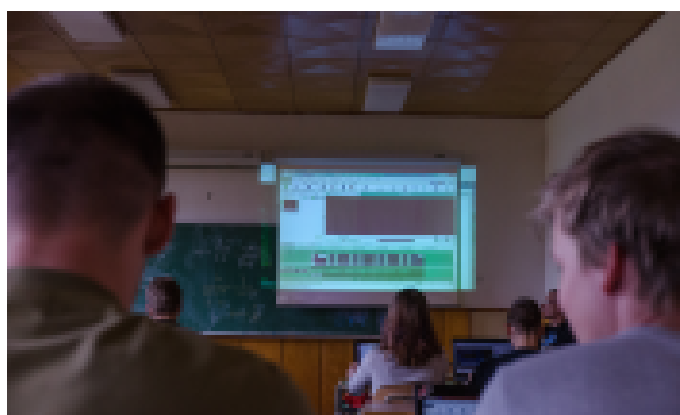

Foto: Ondřej Sellner, A3.E

VÝBĚR NOTEBOOKU

Macbook Pro Retina

Úvodem bych chtěl říct, že tento článek není žádnou profesionální recenzí, ale pouze mým osobním názorem na věc.

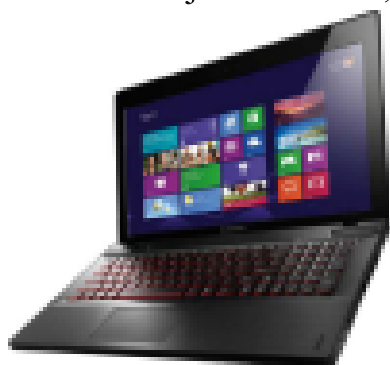
Samozřejmě jako každý znás jsem začínal již odmala na počítačích se systémem Windows. Byl jsem na ně navyklý a vcelku jsem si ani nemyslel, že potřebuji něco jiného. Po dvou stolních počítačích přišel první notebook. Původně jsem chtěl hlavně výkon a také nějakou výdrž baterky, abych mohl cestovat bez nabíječky. Nakonec tedy padla volba na Lenovo Y510p.

Již po prvních zkušenostech jsem byl bohužel vůbec ne pozitivně překvapen. Baterie měla vydržet 5-6 hodin, ale to bylo jen zbožné přání. Byl jsem rád za 1-3 hodiny, což bylo opravdu veliké zklamání a znamenalo to další kila navíc v batohu jen kvůli nabíječce. Výkon byl více než dostačující, nic se nesešlo. Ovšem počítač chytal jednu modrou smrt za druhou.

Nakonec jsem se asi měsíc před koncem záruky našel a poslal Lenovo do Alzy na reklamaci, což je další dlouhý příběh. Důležité je,

že mi bylo vráceno skoro 25 tisíc a já mohl vybírat nový notebook.

Po první z původních zkušeností jsem si řekl, že

Lenovo Y510p

chci vybírat hlavně podle výdrže baterie. Tak nějak jsem byl i naštvaný na Windows, a proto padl výběr na notebook s OSX.

Dalším problémem byl display. Vzhledem k tomu, že 1/4 času mi běží grafické programy, chtěl jsem display, na kterém uvidím fotky a videa tak, jak mají být. Tudíž byla jasná volba notebook retina s rozlišením okolo 300ppi. To mi osekalo výběr na Macbook Pro retina 13", 15" a Macbook.

Macbook byl po kratším přemýšlení zavrhnut hned z několika důvodů. Ne, že by mi vadilo nesvítlící jablko nebo tak nízká klávesnice, že bych z toho měl strach, ale bohužel jsem neměl na nejvyšší konfiguraci za

bezmála 50 tisíc. A i u té se dle zkušeností uživatelů nedá zrovna moc plynule stříhat či upravovat fotografie.

Proto padla volba na Macbook Pro. Ale jaký? Jakou konfiguraci? Velikost? Stáří? Po poměrně krátkém přemýšlení jsem zavrhl jakékoli neretiny, jelikož jejich baterie zrovna moc nevydrží, display na grafiku je sice dobrý, ale s malým rozlišením, některé nemají ani USB 3.0 a thunderbolt.

Předmluva

S každým rokem byly Macbook Pro retina úspornější a výkonnější již v základní verzi. Každý Macbook lze nakonfigurovat. Apple je nazývá CTO / BTO a jde o Macbooky, které se neprodávaly v prodejně, ale byly vyrobeny na objednávku. Typicky se jednalo o počítač s 16GB RAM nebo modely s i7 nebo vysoce výkonnými i5. Takové modely bývají v bazaru velice drahé a těžko sehnatelné. Všeobecně lze říci, že jak si Macbook Pro retina koupíte, tak s vámi bude žít. Výměna SSD je velice nákladná a zbytek nevyměnitelný.

Jediný hlavní spotřební materiál je zde baterie, jejíž výměnu pořídíte do pěti tisíc. Dalším důležitým parametrem při koupi na bazaru je počet cyklů, které udávají, kolikrát bylo na baterii vybito 100% její kapacity. Macbooky by měly vydržet okolo 1000 cyklů. Do 200-300 cyklů je baterie skoro nová. Do 600-700 cyklů baterie výrazně ztrácí kapacitu, ale stále vydrží okolo 2/3 - 1/2 původní kapacity. Od 700-1200 cyklů baterie pomalu umírá. Je třeba pamatovat, že baterie je v Macbooku opravdu spotřebním zbožím. Třeba já jsem za 4 měsíce udělal téměř 120 cyklů, takže baterie je při intenzivním používání potřeba měnit každé 2-3 roky.

Macbook Pro Retina 15

V čem se liší Macbook Pro Retiny podle stáří?

Jako první bych rád dodal, že konfiguraci nelze měnit v průběhu let. Macbooky Pro retina mají RAM i procesor s grafikou napájené na základní desce. Upgrade je nemožný, proto zdůrazňuji, že pokud si koupíte model se 4GB RAM, odsuzujete se napořád pouze na

kancelářskou práci, kde toto bohatě stačí. SSD vyměnit lze, ale čím je model novější, tím je to dražší. Např. 256GB SSD na 2012 stojí 4 tisíce a na 2013 skoro 10 tisíc a ceny se stále navyšují.

Macbook Pro retina 13", 15" (Mid 2012, Late 2012, Early 2013)

Tyto konfigurace jsou velice slabé. Baterie moc nevydrží (okolo 6-7 hodin při šetření). Grafika pouze intel HD4000, která jen tak tak tahá retinu nahoru. Full HD monitor ještě utáhne, více není moc doporučováno. 15" má navíc nVidia 650m, ale ta pro změnu velice "žere" baterii. SSD má navíc nízké rychlosti do 400 mb/s, v Early 2013 je sice toto vylepšeno, ale to je jediný rozdíl. HDMI podporuje maximálně 1920x1200 a thunderbolt maximálně 2560x1600.

- + nízká cena
- + nízká cena SSD

- SSD pomalé (až na Early 2013)

- vysoká spotřeba baterie
- nízký grafický výkon 13" modelu

Hodnocení

13" má malý výkon -> vhodnější volba novější Air. V tomto modelu nenacházím využití. 15" má výkonu více, ve vyšších procesorových verzích s minimálně 8GB RAM vás čeká dobrý výkon za velice příznivou cenu,

nutno počítat s nedostatkem energie.

Macbook Pro retina 13", 15" (Late 2013, Mid 2014)

Tyto konfigurace mají asi nejlepší poměr ceny a výkonu. SSD má rychlost zápisu okolo 500 mb/s a čtení okolo 700 mb/s. Od těchto modelů je thunderbolt 2 a také přibyla podpora 4K na HDMI.

- + poměr cena/výkon
- + s novou baterií 4-6 hodin náročné práce, 7-9 hodin brouzdání na internetu, 8-11 hodin psaní.

- za mě nenalezeno

Macbook Pro retina 13", 15" (Early 2015, Mid 2015)

Nejnovější retiny bez touch baru a také poslední modely. Nejvýkonnější, nejvíce vydrží baterie. SSD má rychlost zápisu okolo 600 mb/s a čtení cca 1200 mb/s.

- + velmi vysoký výkon
- + výdrž baterie až 12 hodin
- + velice rychlé SSD

- vysoká cena

Shrnutí

S každým novým modelem se zvedal výkon základního procesoru a zároveň se jeho spotřeba snižovala. Tím pádem lze říci, že čím novější model koupíte, tím více vydrží a bude mít vyšší výkon. Nutno ovšem počítat s vyšší cenou, čím kvalitnější Macbook si budete chtít pořídit.

SOUTĚŽ

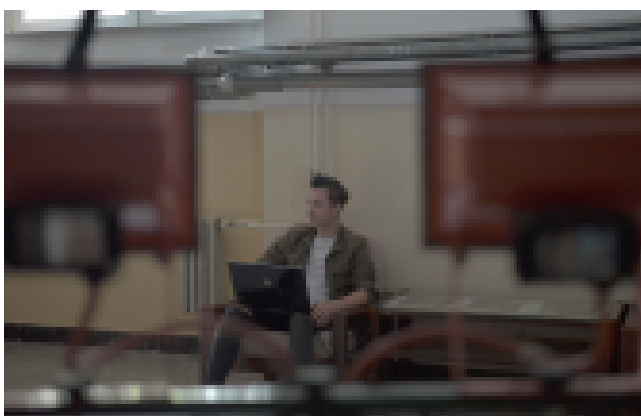
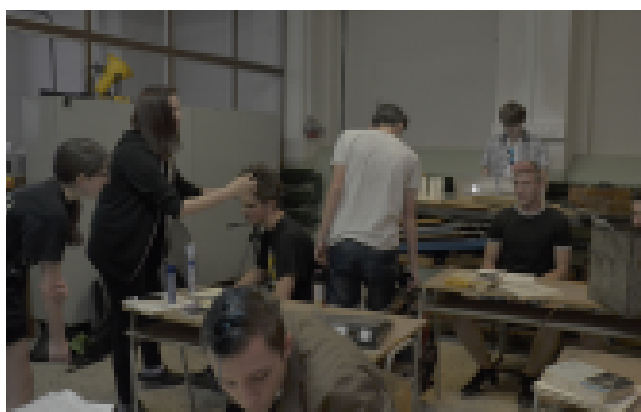
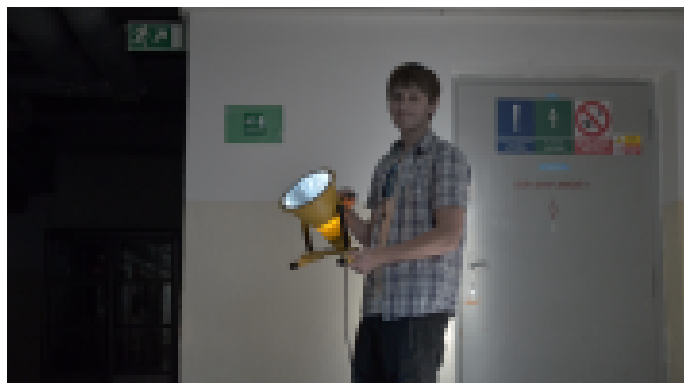
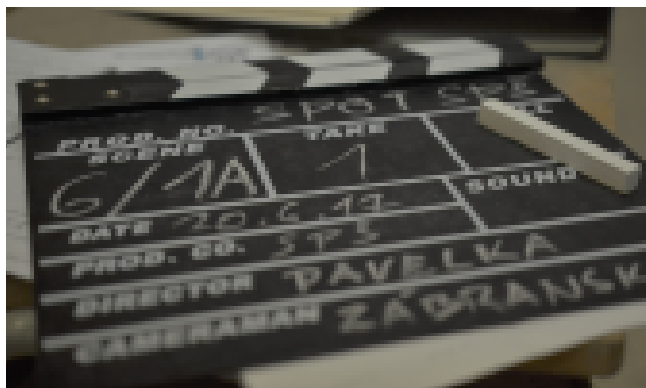
školních časopisů v Českých Budějovicích

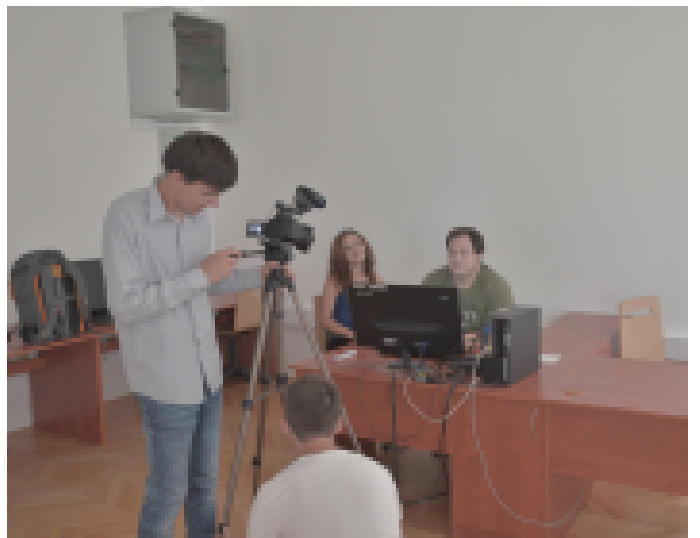
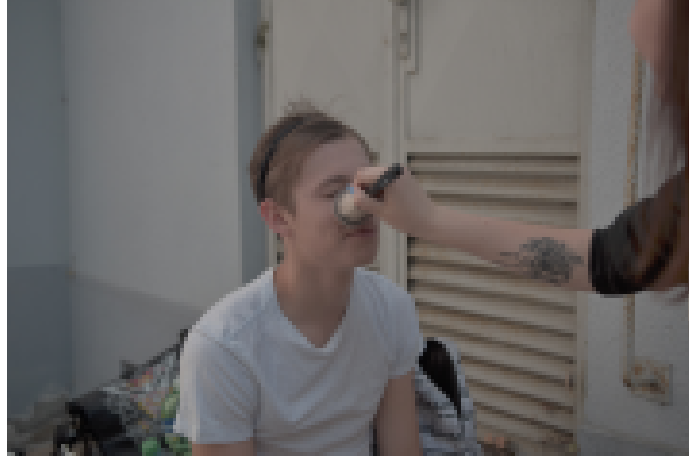
Dne 28. 4. jsme se jako každý rok zúčastnili soutěže školních časopisů v krajském kole v Českých Budějovicích. Na vyhlášení výsledků se letos vydal Jakub Pavelka a Pavel Štěpánek, oba žáci B1.I a současně i členové redakce našeho časopisu. O doprovod se postarala Mgr. Hana Maříková. Tentokrát se nám podařilo zabodovat a společně jsme vybojovali druhé místo, což je pro nás obrovským úspěchem. Postupujeme tak do celostátního kola, které se koná na podzim v Brně.

NATÁČENÍ

reklamy pro SPŠ a VOŠ Písek

UDÁLOSTI

z naší školy

Setkání úspěšných žáků se starostkou města Písku

Ve středu 7. června se setkali se starostkou Písku naši nejúspěšnější žáci, kteří byli starostkou města oceněni. Setkání proběhlo v kostele Nejsvětější Trojice, kam studenty doprovodil ředitel SPŠ a VOŠ Písek Ing. Jiří Uhlík.

Ocenění žáci:

Celostátní soutěž Mladý programátor (pořádané TIB)

Piorecký Kryštof, B1.I – 2. místo (postup do celostátního kola)

Valeš Jan, B1.I – 4. místo (postup do celostátního kola)

Krajské kolo SOČ:

Miroslav Kaiser, C3.E – 1. místo, ArduMoto

Petr Kutěj, C4.E – 2. místo, Robotizované pracoviště s optickým zabezpečením

Krajská soutěž v programování

Tvorba www stránek

Piorecký Kryštof, B1.I – 1. místo

Valeš Jan, B1.I – 3. místo

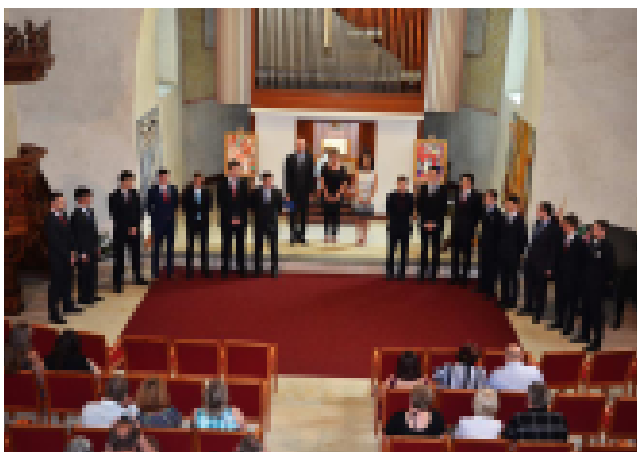
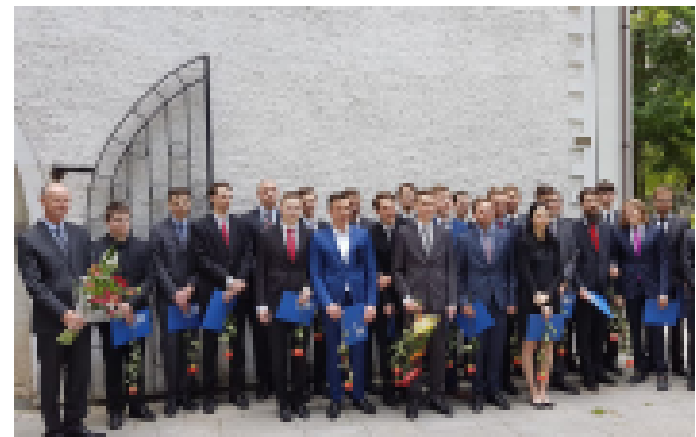
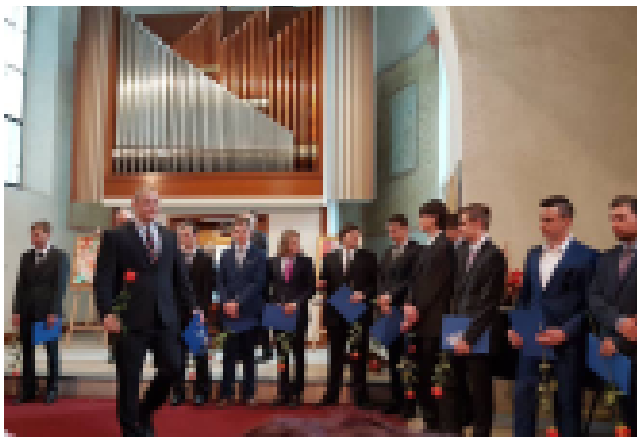
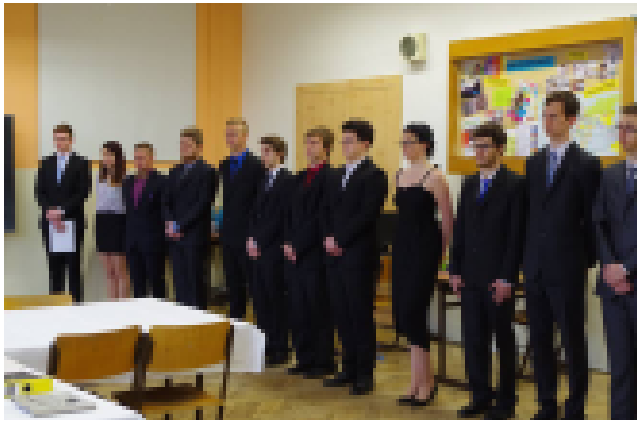
Krajské kolo soutěže Školní časopis roku 2017 – Průmkařiny

Barbora Chválová, B4.I – 2. místo, šéfredaktorka časopisu

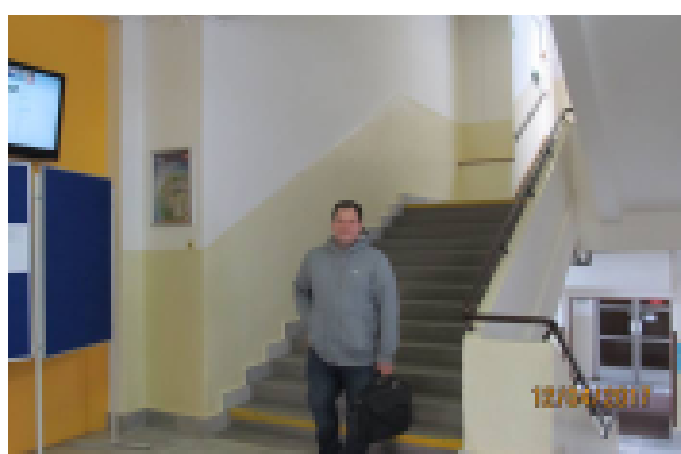
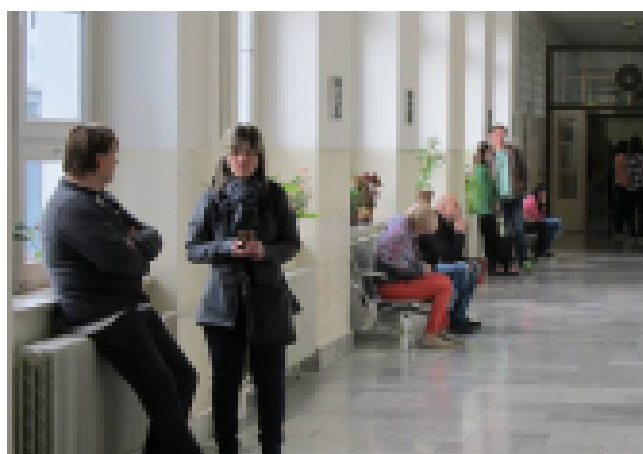
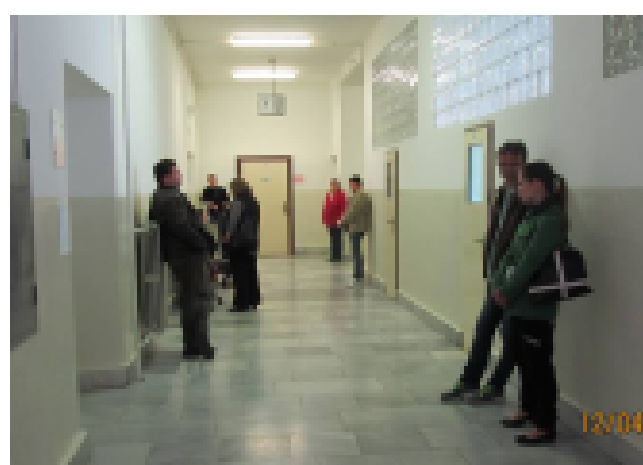
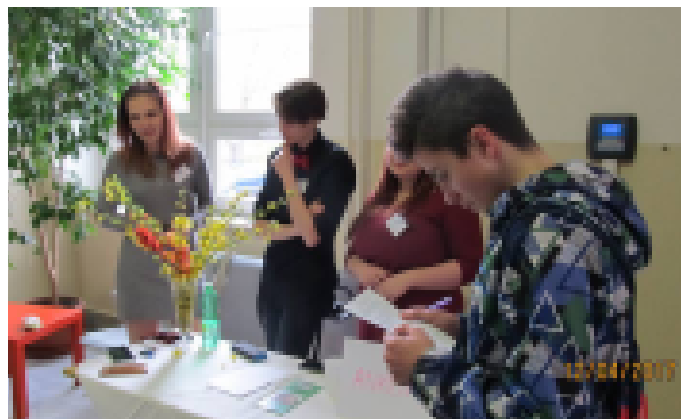
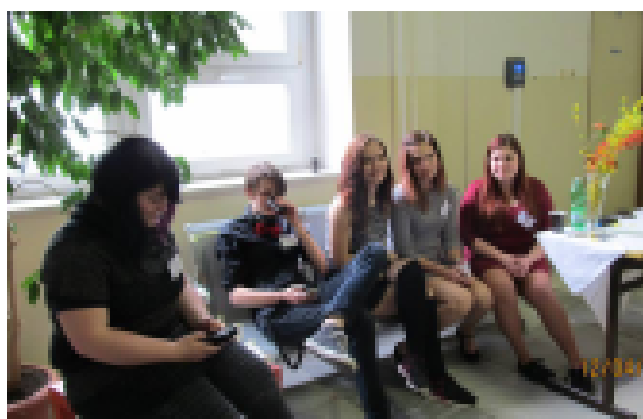
+ účast žáků Jakub Pavelka, Pavel Štěpánek, B1.I – redaktori časopisu

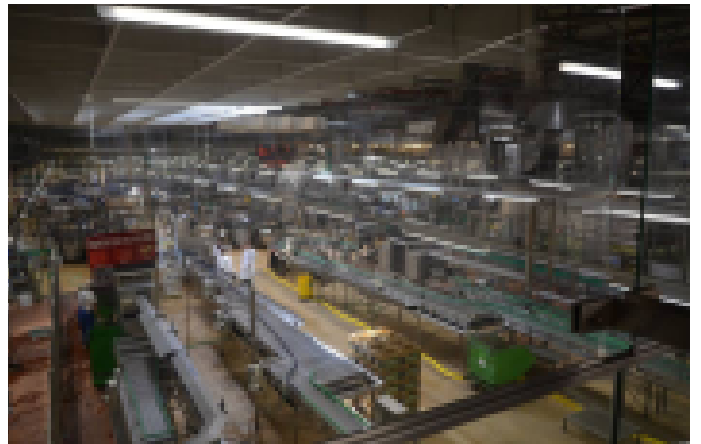
Maturitní zkoušky a předávání maturitních vysvědčení novým absolventům školy

Jednotné přijímací zkoušky na SPŠ a VOŠ Písek ve dnech 12. 4. a 19. 4. 2017

Exkurze prvních ročníků do plzeňského pivovaru Prazdroj a Techmánie

B4.I na exkurzi v tiskárně V. M. Press v Písku

Žáci třídy C2.E se svými "modrými fotkami" připojili k osvětové kampani POROZUMĚT AUTISMU 2017.

2. místo družstva ZDRAVÁ MYSL (SPŠ a SZŠ v Písku) na každoroční místní akci Cipískoviště.

PÁR SLOV

na závěr nejen o škole a posledních letech tady

Považujte tento článek za takové menší rozloučení a shrnutí posledních čtyř roků, které utekly opravdu rychle, ale také jako poděkování.

Nejprve bych se zaměřila na samostatný časopis. Šla jsem do něj, jakmile mi to tehdejší šéfredaktor Michal Hošna nabídl, a zůstala jsem tady po celé čtyři roky. Ano, někteří si říkají, že je to jen práce navíc, nic z toho nemají nebo nebudou dělat něco jen tak.

Já měla jistou výhodu, že mě psaní bavilo a už od mých osmi let baví. Za tu dobu jsem se posunula neskutečně daleko, a i když to ještě chvíli potrvá, mám několik dlouhodobých projektů, které chci jednou ukončit a snad i poslat do světa. Ale říká se, že nejhorší je něco roky psát a pak příběh ukončit a už se k němu nemoci dostat.

Když jsem po roce a půl časopis převzala, přestala jsem do něj stíhat i psát. A ne, nepřestalo mě bavit ho tvořit. Vést lidi (kterým se občas dost nechce cokoli dělat) a vytvářet výsledek v podobě dalšího čísla je také věc, kterou dělám ráda. A že to někdy bylo na

poslední chvíli! Ale pořád jsme to stíhali bravurně, protože deadline je ta nejlepší věc, co vás donutí začít něco dělat.

Dále bych se zaměřila na školu. Ano, představovala jsem si to tady dost jinak. A ano, na první pohled se to i zdálo jinak. Ale asi nejspíš jen ze zvyku mi vše bude chybět. Nemůžu říci, že hodně věcí bylo špatně. Každému se nelíbí něco jiného, každý má pohled na konkrétní věc jinak. Nechci tady vypichovat, co jsem zde často nechápala a přišlo mi zbytečné, spíše bych ráda zmínila ty chvíle a události, které stojí za vzpomínku.

Hned jako první mě napadne cyklistický kurz. Skvělá akce, super aktivity jako ježdění na lodích, či pálkovaná. Neptejte se mě, co je to za hru, protože jich je asi pět v sobě. Něco jako baseball, při kterém už je každý tým třetí den tak nervní, že by místo míčku nejradši po tom druhém družstvu svých úžasných nesoutěživých spolužáků házel pátky a jiné věci. Jo a nepokoušejte se ten míček chytat tváří, jinak vám to rozstřípne kost (pan učitel také prvně zjistil, že to jde).

Taktéž nikdy nezapomenu na spolužáka, který od Zvíkovského hradu až k našim chatkám uháněl po řece na loďce, když zjistil, že je k večeri řízek. A pak kilometr před sebou uvidí tři magory, jak si osahávají sloup mostu. No co, chtěli jsme si sáhnout. Asi jsme nevěřili, že je to opravdu z kamene.

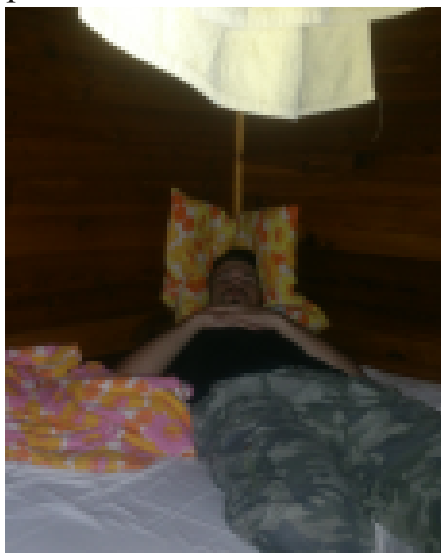
A co se stalo tomu chudákovi, který se hnal za řízkem? V jídelně mu nakonec řekli, že večere bude až za hodinu a půl, že se namáhal zbytečně. Soucítím s tebou, Vojto.

Jak jsme přišli o polštář

Nebo pokud se chcete ztratit v lese, zapadnout do močálu a celou dobu běhat a přijít stejně poslední při nacházení ukrytých značek, opět se vydejte na cyklisták. A na závěr, pokud chcete,

aby vám z chatky mizely polštáře, chodili k vám lidé kvůli soukromému záchodu, sprše a konvici na kafe, vyberte si na cyklistáku tu velkou chatku dole. Hned máte o večerní společnost postaráno.

Protože u nás se spalo samozřejmě
nejlíp

A jedna dobrá rada na závěr. Pokud jste takoví ti třídní průšviháři a lidi ze třídy vám rádi pro zábavu dělají zle, věřte, že vaše chatka jim poslouží jako toaleta. Protože proč by někdo chodil do kopce na záchod, když na tento úkon poslouží jakýkoliv strom v blízkosti. A nebo právě vaše chata. (Kdo nevěří, fotku pošlu.)

Budou mi ovšem chybět i spolužáci. Díky nim můžu s někým jen tak ve dvou zajít v pátek večer na pivo (díky Vojto), lehnout si na lavici na mikinu (díky

Vojto) a jezdit i malý kousek autem, když chce někdo prostě jet (díky Víťas). Víím, že i když se to na první pohled všem okolo nezdá, našlo se tady hodně fajn lidí. A pár z nich mi je opravdu blízkých.

I škola sama o sobě nakonec nebyla špatná. Sice se tady používají přes dvacet let staré programy, ve kterých dnes už nikdo nedělá, a učební plány jsou dost zmatené a daly by se uspořádat lépe, ale s tím nikdo nic nenaděláme. Nějaké základy jsme se naučili a ty ať si každý rozvíjí dle svého zaměření, čemu se chce nadále věnovat.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem učitelům. Zaslouží si to určitě každý, ale jmenovitě bych chtěla poděkovat panu řediteli a paní zástupkyni za to, že jsem s nimi mohla vždy o všem bez problémů mluvit, panu Bakalovi za vedení maturitní práce, panu Havlanovi za jeho milý přístup a laskavost, paní Chudáčkové za to, že na ni máme být hodní a zdravít ji, protože ji máme u maturity, paní Klavíkové za veškerou pomoc a rady, když jsem neměla zrovna nejlepší dny,

paní Krupičkové za její milý úsměv pokaždé, když jsem ji potkala na chodbě, panu Kulandovi za to, co nás poslední rok učil (on ví, jak jsme tomu říkali), paní Peckové, u které mě její hodiny a způsob výuky nějak fascinoval jako ona sama, že ty sítě opravdu jako žena umí, panu Slavíkovi za jeho lidský přístup a že se s ním dalo bavit o čemkoliv a kdykoliv, paní Špirhanzlové za to, že mi její hodiny do života přišly asi nejpraktičtější ze všech a na závěr paní Maříkové. Jí speciálně úplně za všechno, co pro mě kdy udělala, ať už se jednalo o časopis, jakoukoliv pomoc nebo prohození pár slov na chodbě. A na konec i panu Širokému, že to s naší třídou vydržel, i když nás někdy až moc řešil. Nebyli jsme asi nejlepší, ale každý je nějaký a jak se říká, lidi nezměníme. Na všechny budu ráda vzpomínat.

Užívejte si, dokud tu jste. Nikdy nevíte, jak byste dopadli, kdybyste šli na jinou školu. Všechno rychle uteklo, za chvíli maturity, konec roku. A já stále nevím, co se svým životem a kam ho dál směřovat. Už to nikdy nebude jako na střední, proto si toho važte.

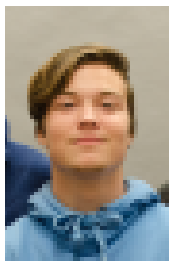
**Za celou redakční radu
vám přejeme hezké
prázdniny!**

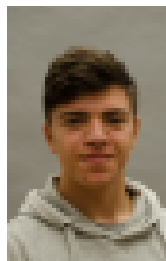
Časopis vyšel 27. 6. 2017
jako 35. a 36. vydání časopisu
Časopis vychází pravidelně čtyřikrát za rok
Design vychází z práce Davida Tyemnyáka

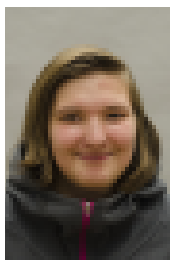
Barbora
Chválová
šéfredaktorka

Ondřej
Sellner
*zástupce
fotograf*

Jáchym
Janoušek
*redaktor
grafik*

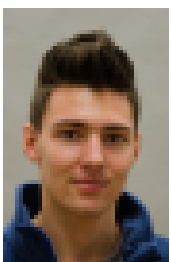
Kateřina
Sellnerová
redaktorka

Michal
Matej
redaktor

Patrik
Hučko
redaktor

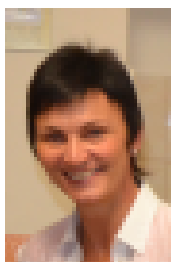
Jakub
Pavelka
*redaktor
grafik*

Pavel
Štěpánek
redaktor

Jan
Boček
redaktor

Mgr.
Ludmila
Klavíková
*záštita
nad časopisem*

Mgr.
Hana
Maříková
*záštita
nad časopisem*

SPŠ a VOŠ Písek
Karla Čapka 402
397 11 Písek
Tel.: +420 382 214 805
Fax: +420 382 213 249
E-mail: info@sps-pi.cz

Naše škola patří mezi partnerské školy podporované skupinou ČEZ

Průmkařiny i v elektronické podobě

Více na www.sps-pi.cz/prumkariny

Vaše návrhy na články či rubriky, popřípadě jiné své nápady zasílejte na emailovou adresu prumkariny@gmail.com

Najdete nás také na Facebooku: www.fb.com/prumkariny

Modernizace výuky SPŠ a VOŠ Písek s podporou polytechnického vzdělávání mládeže - CZ.1.07/1.1.10/01.0079
Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ